Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok II | Warszawa, dnia 4 lipca 1930 roku | Nr. 27

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

Adres Redakcji i Administracji: Krakowskie-Przedmieście 5. Telefon 336-56.

RACHUNEK BIEŻĄCY POWSZECHNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE WARSZAWA

TREŚĆ NUMERU:

Rok II Warszawa, dnia 4 Lipca 1930 roku Nr. 27

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

JAROLIT.

RENTOWNOŚĆ PRODUKCJI TRZODY

Łącznie z naradami, prowadzonemi w ostatnich tygodniach nad kryzysem rolniczym, omawiana jest intensywnie sprawa **przeniesienia się kryzysu zbożowego na produkcję hodowlaną i spodziewanego znacznego spadku cen na trzodę chlewną.** Jasnem jest, że pogorszenie się rentowności hodowli trzody wywołuje zaniepokojenie sfer rolniczych.

Kwestja **rentowności hodowli,** względnie ustalenie **granicy tejże rentowności,** jest sprawą bardzo ważną, zasługującą na wyczerpujące omówienie i oświetlenie z różnych punktów widzenia.

Niewątpliwem jest, że obniżka cen na trzodę chlewną przyjdzie, względnie, że znajdujemy się już obecnie w stadjum **tej zniżki.** Zjawisko to nie ogranicza się jednakże tylko **do Polski,** lecz stanowi część **ogólno-światowej zniżki cen trzody chlewnej.** Na wszystkich europejskich rynkach zbytu konstatujemy obecnie **załamanie się cen,** które jest bezwątpienia następstwem **zwiększonej podaży, wywołanej znaczniejszą produkcją trzody.**

Nader korzystna konjunktura cen w roku bieżącym i z końcem roku ubiegłego przyczyniła się z jednej strony do ilościowego podniesienia **hodowli,** z drugiej strony jednakże miała wpływ ujemny, gdyż spowodowała **ograniczenie konsumcji mięsa wieprzowego,** a tem samem **zmniejszyła pojemność rynków odbiorczych.** Zaobserwowana obecnie zniżka cen trzody i spowodowana dalsza jej taniość przyczyni się bezwątpienia do **podniesienia konsumcji.** Obawiać się jednak należy, że obniżone ceny mogą wpłynąć również na **zmniejszenie się zapasów trzody, co byłoby w Polsce zjawiskiem bardzo niepożądanem i wprost szkodliwem.**

Wobec panującego nastroju o zbliżającej się nierentowności hodowli zastanowić się przedewszystkiem należy nad granicą tejże rentowności, a także rozważyć, czy chwilowe pogorszenie się konjunktury musi bezwarunkowo prowadzić do **ograniczenia hodowli i wypasu.** Pod względem ograniczenia granicy rentowności znajdujemy w **„Przewodniku Kółek Rolniczych"** Nr. 26 z dn. 29 czerwca b. r. (dodatek „Zagroda Wzorowa") bardzo znamienny artykuł p. **St. Groblewskiej** o doświadczeniach z żywieniem **trzody bekonowej.** Zamieszczamy go poniżej, gdyż zawiera on bardzo szczegółowe, a zarazem treściwe wyliczenia, odnoszące się tak do przyrostu wagi jak i do kosztów produkcji. Pani Groblewska pisze:

„Towarzystwo Zootechniczne w Warszawie zainicjowało w jesieni ub. r. przeprowadzenie doświadczenia z żywieniem trzody na bekon. Inicjatywę tę poparło nasze **Małopolskie Towarzystwo Rolnicze** i na terenie Zachodniej Małopolski zgłosiły się do wykonania doświadczenia rejestrowane chlewnie: w **Jedliczu, Miłocinie, Suchodole i Bystrzycy Szymbarskiej.**

Przeprowadzenie takiego doświadczenia na materjale własnym było bardzo wskazane, ponieważ dotychczas opieramy się w pracy hodowlanej przeważnie na doświadczeniach duńskich, angielskich i niemieckich.

Chcąc przyczynić się do rozwiązania tego aktualnego dla nas zagadnienia, przystąpiłam do doświadczenia, mimo, że prowadzę chlewnię w kierunku mięsno - słoninowym, a więc znacznie odbiegającym od wydłużonego, a płytszego typu bekonowego.

Po zakończeniu tego doświadczenia uważam za wskazane, by w interesie hodowców podzielić się rezultatem doświadczenia.

Do doświadczenia użyłam trzy sztuki czystej rasy **wielkiej białej angielskiej: 2 wieprzki i 1 loszkę,** urodzone 5 października 1929 r., które po urodzeniu ważyły po jednym kilogramie, a po 4 tygodniach (28 dniach) po 7 kg.

Od tego czasu zaczęłam dokarmianie, opierając się na normach podanych przez MTR. w Krakowie, zmieniając jednak dawki, częściowo wskutek braku niektórych rodzajów pasz, zastępując je innemi, częściowo zwiększając je, gdy okazywały się za szczupłe na apetyt prosiąt. Paszę stałą, lekko zwilżoną, podawano 3 razy, płynną 2 razy dziennie. Pozatem do 8 tygodnia pozostawały prosięta przy matce

W ten sposób w okresie I, t. j. przez 42 dni prosięta zjadły:

jęczmienia	42,7 kg.
owsa	15,4 „
otrąb	4,9 „
mleka pełnego	57,75 „

więc według tablic Nils Hansona 78,96 jednostek karmowych.

Osiągnęły w tym okresie razem wagę 75 kg. czyli odtrącając 21 kg. które miały przed rozpoczęciem dokarmiania przybyły o 54 kg. czyli 0.77 kg. dziennie, zużywając na to 78,96 jedn. karm., więc na 1 kg. przyrostu 1,51 jedn. karm.

Okres II trwał 49 dni i prosięta zjadły:

jęczmienia	100,0 kg.
owsa	82,6 „
otrąb	6,3 „
buraków	294,0 „
ziemniaków	147,0 „
krwi gotowanej	50,0 „
mleka odtłuszczonego	49,0 „
plew owsianych	9,5 „

Osiągając wagę 165 kg., przybyły o 90 kg. zużywając 308,49 jedn. karm. Na 1 kg. przyrostu zużyły 3,42 jedn. karm. Przybytek dzienny wynosił dla 3 sztuk 1,84 kg.

Okres III trwał 49 dni i prosięta zjadły:

jęczmienia	68,5 kg.
owsa	205,0 „
otrąb	24,5 „
buraków	441,0 „
ziemniaków	441,0 „
krwi gotowanej	35,0 „
mleka odtłuszczonego	24,0 „
plew owsianych	29,4 „

Waga końcowa wszystkich trzech sztuk razem wynosiła 271 kg., a więc przybytek wagi o 106 kg. przy zużyciu 478,78 jedn. karm.

W tym okresie spotrzebowały przeciętnie 4,51 jedn. karm. na 1 kg. przyrostu. Przeciętny przybytek dzienny dla 3 sztuk wynosił 2,16 kg.

Powyższe 3 sztuki osiągnęły więc w 168 dniach przeciętnie na sztukę wagę 90,33 kg., zużywając średnio

3,46 jednostki karmowej

na 1 kg. przyrostu żywej wagi, przy stosunku białka do węglowodanów:

1 : 5,68.

Przeciętny dzienny przyrost na sztukę wyniósł:

w I okresie	0,260 kg.
w II „	0,610 „
w III „	0,720 „

a więc przeciętny dzienny przyrost na sztukę we wszystkich 3 okresach wyniósł od chwili rozpoczęcia dokarmiania:

0,593 kg.

Korzystny ten przyrost osiągnęłam bez dodatku mączki rybnej, czy mięsnej, a częściowy brak mleka zastąpiłam w dwóch ostatnich okresach krwią gotowaną, paszą tanią, a bogatą w białko i dostępną dla każdej chlewni, położonej w niezbyt dużej odległości od rzeźni miasta, czy miasteczka.

Zauważyć muszę, że w wychowie bekoniaków ważną rolę odgrywają dobre warunki utrzymania i wychowu za młodu, a więc w wieku prosięcym i w wieku podświnka. Sztuka musi należycie wyróść pod względem przedewszystkiem rozwoju mięśni a zatem prosięta powinny być wychowane w ruchu, czy to na okólniku latem, czy to w jasnej, czystej, przewiewnej i obszernej do biegania chlewni, zimą.

Bardzo ważny jest dodatek soli mineralnych, które zadawałam w składzie poleconym przez prof. Prawocheńskiego w jego książce pod tytułem „Hodowla świń".

Trzy powyższe sztuki wysłałam 27-go marca 1930 r. do Państwowej Przetwórni Mięsnej w Dębicy, gdzie 31 marca 1930 r. po dokonanym uboju, inspektor hodowli trzody przy MTR. w Krakowie p. inż. Jan Stec przeprowadził wycenę rzeźną.

Wycena wypadła korzystnie, szczególnie co do jakości słoniny i mięsa, formy szynek i niskiego procentu odpadków.

Przystępuję teraz do zestawienia kosztów wychowu, biorąc przeciętnie miejscowe ceny użytych pasz.

Skarmiono przez 3 sztuki:

jęczmienia	236,2 kg.	po 0.22 zł za 1 kg.	= 51,96 zł.
owsa	303,0 „	„ 0,20 „ „ „ „	= 60,60 „
otrąb	35,7 „	„ 17,50 „ „ „ „	= 6,24 „
buraków	735,0 „	„ 5.00 „ „ „ „	= 36,75 „
ziemniaków	588,0 „	„ 4,00 „ „ „ „	= 23,52 „
krwi	85,0		= 6,00 „
mleka pełnego	87,75 „	„ 0,30 „ „ „ „	= 26,32 „
mleka odtłuszczonego	73,0 „	„ 0,10 „ „ „ „	= 7,30 „
plew owsianych	38,9 „		5,00 „
soli mineralnych			5.00 „
koszta dożywienia lochy w danym okresie od 3 tygodni przed oprosieniem, aż do odłączenia			25,30 „
administracja i obsługa 1%, amortyz. budynków 3%, reperacje 2%, podatek 5%, razem 11% ogólnych kosztów			30,00 „
		Razem	283,99 zł.

Jeżeli podzielimy to przez liczbę uzyskanych 268 kg., otrzymamy koszt produkcji 1 kg. żywej wagi

zł. 1,06.

Cena płacona przez Państwową Rzeźnię w Dębicy wahała się między **zł. 2, a 2,30 za 1 kg. żyw. wagi bekonu.** Nawet, gdy doliczymy do ogólnych kosztów koszta transportu (w tym wypadku zł. 34,05) kalkulacja powyższa wypadnie bardzo korzystnie.

Produkcja trzody powinna zatem zainteresować szersze warstwy rolników, jako dziedzina, w której korzystnie zbywać mogą tanie dzisiaj zboża, przy szybszym obrocie kapitału".

P. Groblewska wylicza więc koszt produkcji 1 kg. żywej wagi na **zł. 1.06.** Jeżeli uwzględnimy, że tego obliczenia nie możemy wziąć za normę przeciętną, gdyż nie wszędzie może wypas traktuje się tak racjonalnie, jak u Szanownej Autorki tego artykułu, to przyznać musimy, że właściwie nawet przy nieco zwiększonych kosztach **produkcja trzody w Polsce jest w obecnym roku tania.** Skonstatowanie tego faktu jest rzeczą ważną, gdyż okoliczność powyższa daje nam gwarancję, iż na przyszłość możemy być pewni, że **rynki zbytu rozszerzymy, gdyż granica rentowności hodowli jest dosyć niska i daje nam możliwości zwycięskiej konkurencji.**

Skonstatowaliśmy już powyżej, że pojemność rynków odbiorczych w ostatnim czasie skurczyła się ze względu na zbyt wygórowane ceny trzody. Wybujałe ceny, ponętne wprawdzie dla rolników, są jednakże bardzo szkodliwe dla wzrostu produkcji i to specjalnie w naszych warunkach, gdyż **Polska ma w stosunku do ludności i do obszaru Państwa zbyt małe pogłowie trzody.** Jeżeli więc rolnicy nasi, przestraszeni zbliżającemi się czasami spadku cen, chcieliby z tego wyciągnąć jaknajdalsze konsekwencje i **zmniejszyć hodowlę,** to **miałoby to zgubne skutki, gdyż w czasie poprawy konjunktury rozporządzalibyśmy nieznacznym tylko zapasem świń do sprzedaży. W interesie rolnictwa przeto leży utrzymanie pewnej jednostajności w hodowli względnie uniknięcie zbyt silnych wahań tak pod względem ilości, jak i pod względem cen.** Pozatem zważyć trzeba, iż znajdujemy się ciągle jeszcze w stadjum **rozbudowy hodowli i jej intensyfikacji,** a także w stadjum **rozszerzania rynków zbytu i rozbudowy krajowego przemysłu mięsnego i tłuszczowego.** Te wszystkie okoliczności wskazują wytyczną drogę hodowli, która nie powinna zrażać się chwilowemi i przejściowemi czasami **dekonjunktury,** lecz dążyć **do podniesienia ilościowego i jakościowego hodowli.** Gwarancję zbytu otrzymamy przez **produkcję taniego towaru,** gdyż ona zapewnia nam **zdolności konkurencyjne i otwiera nam nowe możliwości eksportowe.** Dlatego też z zadowoleniem i uznaniem witamy artykuł p. **Groblewskiej** wskazujący hodowcom drogę w tym kierunku.

SYTUACJA NA RYNKU MIĘSNYM W ST. ZJEDNOCZONYCH I MOŻLIWOŚCI EKSPORTOWE POLSKI

(Sprawozdanie Konsulatu Generalnego R. P. w New Yorku)

Produkcja. Statystyki amerykańskie oceniają produkcję mięsa Stanów Zjednoczonych za rok 1928 w sposób następujący:

1.	Produkcja oszacowana, funt. ang.	16.955 milj.
2.	Produkcja sprawdzona urzęd. fnt. ang.	11.317 „
3.	Produkcja niesprawdzona funt. ang.	5.638 „

Konsumcja. Konsumcja mięsna w Stanach Zjednoczonych obliczona jest na podstawie uboju bydła w rzeźniach. Statystyka amerykańska w ocenie konsumcji nie uwzględnia pozostałości mięsa w składach, uważając te ilości za skonsumowane.

Ogólnie statystyka amerykańska ocenia konsumcję na **16.569 miljonów funtów angielskich.**

Z powyższego zestawienia statystycznego wynika, że nadwyżka produkcji mięsnej nad konsumcją wyniosła w roku 1928 — **386 miljonów funtów.**

Import mięsa i produktów mięsnych w 1928 r.

Import mięsa do Stanów Zjednoczonych w 1928 roku statystyki amerykańskie oceniają:

1) Bydło różne nieclone szt.	11.732,	wart. $	1,288,402
2) Bydło różne clone „	523.989,	„	„ 20,228,218
3) Owce clone . . . „	21.802,	„	„ 188,053
4) Drób clony funt. ang.	1.504.883,	„	„ 379,793
5) Wieprze cl. „ „	3.619.887,	„	„ 318,500
6) Produkty mięsne, a więc: mięso solone, szynki, boczki, wędliny, mięso w puszkach etc. fun. ang.	183.248.663	„	„ 35,632,206
7) Oleje i tłuszcze jadalne mięsne funt. ang.	1.665.080	„	„ 1,343,691

Ad pozycje importu 1, 2, 3, 4, 5 głównymi wyłącznymi dostawcami bydła do Stanów Zjednoczonych są: **Kanada, Meksyk, Wyspy Virginia,** należące do Stanów Zjednoczonych, oraz **Zjednoczone Królestwo.**

Ad pozycja (6) importu, głównymi dostawcami produktów mięsnych są: **Kanada, Argentyna, Urugwaj, Nowa Zelandja, Zjednoczone Królestwo.** Z krajów europejskich kolejne miejsca w eksporcie do Stanów Zjednoczonych zajmują:

Niemcy	funt. ang. 1,781,905	wartości	$	793,707
Austrja	„ „ 972,145	„	„	244,544
Rosja	„ „ 775,979	„	„	2,334,641

Pozostałe państwa europejskie eksportowały w 1928 roku do Stanów Zjednoczonych nieduże ilości mięsa, w tem **Polska i Gdańsk:**

funtów angielskich 19,512 wartości $ 8,325

Ad punkt (7) importu, głównymi, wyłącznymi dostawcami tłuszczów jadalnych i olejów są: **Argentyna, Kanada, Australja, Nowa Zelandja.**

Kraje europejskie nie eksportowały wogóle w roku 1928 tłuszczów jadalnych do Stanów Zjednoczonych, za wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa na sumę $ 54.000. Suma ta prawdopodobnie stanowiła reeksport tych artykułów amerykańskich, które odbiorca angielski nie zakwalifikował do przyjęcia.

Porównując produkcję w Stanach Zjednoczonych i import mięsa widzimy, że Stany Zjednoczone **importują ogromne ilości mięsa i produktów mięsnych mimo nadwyżki swej produkcji nad konsumcją.** Powyższe fakty stają się zrozumiałe po zbadaniu eksportu Stanów Zjednoczonych tych artykułów.

Przepisy celne Stanów Zjednoczonych*).

Taryfa celna Stanów Zjednoczonych przewiduje cło od mięsa i wyrobów mięsnych w następujący sposób:

1. Mięso wędzone — 2 centy od funta ang.
2. Mięso poćwiartowane w puszkach — 20% ad valorem.
3. Mięso wołowina — 3 centy od funta ang.
4. Ekstrakty mięsne — 15 cent. od funta ang.
5. Mięso świeże — 20 centów ad valorem.
6. Drób żywy — 40 centów od funta ang.
7. Drób martwy — 8 centów od funta ang.
8. Mięso kozie — 2,5 centa od funta ang.
9. gęsi żywe — 20% ad valorem.
10. Gęsi martwe lub mięso gęsie — 30% ad val.
11. Szynki (świeże lub wędzone) — 2 centy od funta angielskiego.
12. Baranina młoda — 4 centy od funta ang.
13. Baranina ze starych sztuk — 2,5 centa od f. a.
14. Baranina siekana w puszkach lub inaczej — 20% ad valorem.
15. Baranina preparowana, konserwa — 20% ad valorem.
16. Wieprzowina świeża 3/4 centa od funta ang.
17. Kury żywe — 3 centy od funta angielskiego.
19. Wędliny, kiełbaski, parówki — 20% ad valor.
20. Cielęcina świeża — 3 centy od funta ang.
21. Zwierzyna leśna — 4 centy od funta ang.

Eksport Stanów Zjednoczonych.

Stany Zjednoczone są **najważniejszym na świecie eksporterem mięsa,** a szczególnie **produktów mięsnych,** oraz **tłuszczów jadalnych.** Szeroko rozwinięty przemysł, dostosowany do przeróbki mięsa na wielką skalę, szeroko rozwinięta organizacja sprzedaży wyrobów tego przemysłu, stwarzają sytuację, że Stany Zjednoczone **ogromny import bydła i produktów mięsnych reeksportują, jako produkty przemysłowe.** Z ogólnego importu pozostają dla konsumcji w Stanach Zjednoczonych te artykuły, które nie są produkowane w Stanach Zjednoczonych, a szczególnie wędliny.

*) Obecnie przepisy te zostały zmienione a taryfa celna znacznie podwyższona.

Eksport Stanów Zednoczonych w 1928 r. przedstawia się następująco:

1) Woły	sztuk	1,633	wartości $	242,444
2) Krowy . . .	„	4,540	„ „	413,262
3) Różne bydło .	„	5,130	„ „	295,621
4) Wieprze . . .	„	54,174	„ „	821,710
5) Owce	„	4,164	„ „	65,371
6) Drób funt. ang. .		565,947	„ „	324,590
			Razem $	2,162,998

7. Produkty mięsne, a więc: szynki, boczki, mięso w puszkach, mięso solone, świeże, słonina etc. **funtów angielskich 398,325,821 wartości $ 67,722,495**

8. Przetwory mięsne i tłuszczowe, oraz oleje mięsne jadalne funt. ang. 20.784.057 wartości **$ 3.161.768.**

Ad pozycja eksportu 1, 2, 3, 4, 5, 6, głównymi odbiorcami są **Meksyk i Kanada.** Państwa europejskie w roku 1928 nie importowały bydła ze Stanów Zjednoczonych. Eksport bydła ze Stanów Zjednoczonych odbywa się przeważnie w celach hodowlanych.

Ad pozycja eksportu (7) głównymi odbiorcami są:

1) Zjedn. Królestwo	190,649,960	wart. $	37,5 milj.
2) Kuba	39,611,082	„ „	6,2 „
3) Niemcy	32,157,627	„ „	4,0 „
4) Kanada	23,042,179	„ „	3,5 „
5) Włochy	16,557,642	„ „	2,1 „
6) Holandja . . .	12,514,839	„ „	1,1 „
7) Polska i Gdańsk	9,605,504	„ „	1,1 „

Ad pozycja eksportu (8), głównymi odbiorcami tłuszczów są:

1) Zjedn. Królestwo	257,0 milj.	wart. $	33,1 milj.
2) Niemcy	203,2 „	„ „	26,5 „
3) Kanada	86,5 „	„ „	10,7 „
4) Holandja . . .	66,2 „	„ „	8,6 „
5) Meksyk	60,2 „	„ „	8,0 „
6) Holandja . . .	27,3 „	„ „	3,5 „
7) Polska i Gdańsk	24,7 „	„ „	3,2 „

Ceny.

Polska hurtownia „White Eagle Wholesale Crocery Co. Inc. (46—163 Wallabout Market, Brocklyn, n. Y.) sprzedaje bardzo wiele mięsa puszkowego, do sklepów detalicznych polskich.. Puszkę mięsa wołowego „Libby" hurtownia ta sprzedaje w cenie 23 centy za puszkę. Ceny detaliczne wyższe są od tej ceny od 10—20%.

Prócz tego, hurtownia ta sprzedaje dużo mięsa wołowego firmy „Anglo" w cenie 21 centów za puszkę.

Mięso puszkowe „Liby" importowane jest z Argentyny, „Anglo" z Urugwaju.

Wnioski:

Polska może eksportować do Stanów Zjednoczonych mięso, ze względu na stale wzrastającą podaż tego artykułu na rynku wewnętrznym. Ze statystyk amerykańskich widzimy, że Polska importuje ze Stanów Zjednoczonych mięsa i przetworów mięsnych na sumę $ **4,3 milj.**

Przeglądając statystyki polskie (Miesięcznik Głównego Urzędu Statystycznego, Styczeń 1929 rok),

widzimy, że Polska importowała w 1928 roku następujące ilości:

Zwierzęta	sztuk 239,164	Zł.	2,761,000
Produkty zwierzęce,	kwintali 418,616	„	278,027,000
	Razem	Zł.	285,045,000

Eksport polski z roku 1928 wynosi:

Zwierzęta . .	sztuk 3,014,514	Zł.	231,500,000
Produkty zwierzęce, kwint.	196,933	„	53,547,000
	Razem	Zł.	285,047,000

Jak wynika z powyższego zestawienia statystycznego, Polska eksportowała w 1928 roku bydła i artykułów mięsnych na sumę **4.259 tys. więcej,** aniżeli wynosił import tych artykułów do Polski.

Ze względu na stałe wzrastanie hodowli zwierząt w Polsce, oraz produkcję przetworów mięsnych, należy zaznaczyć, że wszelkie nadwyżki produkcji mięsa, mają naturalne rynki zbytu nie w Stanach Zjednoczonych, a w **Europie.** Szczególnie w Niemczech, Anglji, Włoszech i w Holandji, etc.

Z drugiej zaś strony, należałoby dążyć do tego, aby polski przemysł przetwórczy mógł jaknajszybciej rozwinąć się na szerszą skalę.

W pierwszym rzędzie przemysł ten powinien dostosować się do wymagań **rynku wewnętrznego,** aby w ten sposób przeciwstawić **podaż artykułów mięsnych, ogromnemu przywozowi tych artykułów do Polski,** z drugiej zaś strony przemysł ten może opanować rynki europejskie swojemi przetworami, ze względu na jakość polskich wyrobów i polskich tłuszczów, oraz ze względu na **naturalne i pojemne rynki zbytu,** jakiemi są państwa europejskie.

Przeglądając statystykę Stanów Zjednoczonych, widzimy, że chociaż zajmują one czołowe miejsce w produkcji i obrocie artykułami mięsnemi, to jednak nawet w części nie eksportują tak wielkich ilości zwierząt rzeźnych, jak Polska.

Eksport polski wynoszący 3.014.414 sztuk bydła i trzody w 1928 roku, daje jaknajlepszą perspektywę na przyszłość dla przemysłu przetwórczego mięsnego w Polsce, który przy odpowiednim rozwoju, może zająć **czołowe miejsce w Europie.**

Do Stanów Zjednoczonych Polska może eksportować przeważnie **wędliny,** które tutaj mogą mieć duże znaczenie, ze względu na swą wysoką jakość, oraz ze względu na naturalnych konsumentów wędlin polskich, jaki przedstawia sobą szeroki ogół **Polonji** w Stanach Zjednoczonych.

To co mieliśmy zaszczyt przedstawić Ministerstwu o eksporcie polskiego mięsa bydlęcego, odnosi się również i do **mięsa króliczego,** które może być eksportowane do Stanów Zjednoczonych w dużych ilościach, jako **pasztety.**

SPADEK CEN TRZODY NA WĘGRZECH

(Korespondencja Konsulatu R. P. w Budapeszcie.)

Wedle zapowiedzi kół fachowych i instytutów badania konjunktur gospodarczych w poszczególnych krajach — wchodzimy w Europie w okres *znacznej podaży trzody chlewnej* i połączonego z tem *spadku cen.* Poniżej zamieszczona korespondencja z Budapesztu ilustruje obecną sytuację na Węgrzech, gdzie hodowla świń odgrywa nader poważną rolę, a wszelkie wahania cen trzody są przedmiotem pilnej obserwacji zainteresowanych kół gospodarczych.

Na targ dnia 17 czerwca spędzono do Budapesztu 5968 szt. świń, w tem 510 szt. świń angielskich. Ceny o kilka fillerów osłabły, katastrofalnie działała na rynek pozatem ta okoliczność, że duża część spędzonej trzody *nie znalazła wogóle odbiorcy.* Cena pierwszorzędnych świń z obszarów dworskich o wadze pary pow. 300 kg. spadła do 119 — 120 fillerów. Najlepsza cena pierwszorzędnych świń zbieranych wynosiła 121 — 122 fillerów. Za pierwszorzędny stary towar ciężki płacono 108 — 110 fillerów, co w stosunku do tygodnia poprzedniego oznacza spadek cen o 6 — 8 fillerów. Ogólne osłabienie cen dawało się zauważyć w dużej mierze i przy świniach mięsnych, cena zbieranego towaru angielskiego wynosiła 130; takiegoż towaru z obszarów dworskich 150 fillerów. Popytu na towar chudy, nadający się na tuczenie, wcale nie było.

Dnia 21 b. m. przed południem miała się odbyć w Ministerstwie Rolnictwa licytacja 105 szt. warchlaków szynkowych, na licytację przybył jednak *jeden tylko reflektant,* który za 75 szt. gat. yorkshire ofiarował po 110 fillerów za 1 kg. żywca, oferty tej jednak Ministerstwo nie przyjęło. Licytacja ta jest dowodem, że *handel wobec niepewności rynkowej i znacznego spadku cen wstrzymuje się od zakupów.* Spadek cen staje się widocznym, kiedy się porówna notowania z lutego z poziomem obecnych cen:

	20 lutego	*20 czerwca*
	od — do fillerów	
Ia z obszarów dworskich	168—170	115—117
Ia zbierane	164—165	116—118
Średnie	148—156	112—114
Lekkie lepsze	136—142	100—110
Stare z obszarów dworsk.	160—162	106—110
„ zbierane	148—154	98—102
Ang. świnie mięsne	150—195	125—145
Słonina	160—162	138—142
Tłuszcz topiony	190—194	168—176
Mięso wieprzowe, cena hurtowna	224—230	160—192
Lekkie słabsze	120—130	95—100

Od lutego cena świń tłuszczowych *spadła przeciętnie o 30%.* Nie od rzeczy będzie zaznaczyć, że w tym samym czasie hurtowa cena słoniny spadła tylko o 12%, tłuszczu zaś tylko o 10%. Hurtowna cena mięsa potaniała o ok. 10%. Z popsucia się cen żywca konsument miejski ma zatem niewiele korzyści.

WSPÓLNA REPREZENTACJA BRANŻY JELICIARSKIEJ W POLSCE

Dnia 16 czerwca b. r. odbyło się w P. I. E. zebranie przedstawicieli **Zrzeszenia Importowo - Eksportowego Kupców - Przetwórców Trzewi, Syndykatu Kupców i Eksporterów Jelit, Związku Przetwórców Trzewi — Sekcja Eksportowa oraz Związku Kupców Handlujących Jelitami** (Sekcja przy Związku Kupców), przy udziale przedstawiciela **Centrali Związku Kupców** oraz **Związku Polskich Cechów Rzeźnickich i Wędliniarskich.** Przedmiotem obrad było uzgodnienie postulatów branży jeliciarskiej pomiędzy kupcami i przetwórcami, omówienie spraw, dotyczących eksportu jelit zagranicę i stworzenie wspólnej reprezentacji branży jeliciarskiej. Na wniosek przedstawiciela Centrali Związku Kupców, p. mag. Ołomuckiego, obrady rozpoczęto od kwestji stworzenia wspólnej reprezentacji, a po wyczerpującej dyskusji postanowiono utworzyć komplet pod nazwą **„wspólna reprezentacja branży jeliciarskiej"**, w skład którego powołano po jednym przedstawicielu wszystkich istniejących w Polsce, a wyżej wymienionych organizacyj handlowo - eksportowych tej branży oraz Centrali Związku Kupców i Związku Polskich Cechów Rzeźnickich i Wędliniarskich.

Reprezentacja powyższa ma się zebrać w najbliższym czasie i pod przewodnictwem przedstawiciela P. I. E. opracować postulaty dotyczące kwestji **eksportu, importu i handlu wewnętrznego trzewiami.**

Wobec dokonanego wyboru wspomnianej reprezentacji obrady nad dalszemi punktami porządku dziennego odłożono do czasu, kiedy reprezentacja opracuje należycie wszystkie wyżej wymienione postulaty i przedłoży je **Państwowemu Instytutowi Eksportowemu.**

Jako dalszy ciąg tej akcji, odbyła się w dniu 24 b. m. konferencja porozumiewawcza między czterema największemi organizacjami, reprezentującemi interesy producentów, kupców, jak i konsumentów jelit, mająca na celu stworzyć wspólną platformę porozumiewawczą, która pozwoliłaby na ujednostajnienie i uzgodnienie często rozbieżnych poglądów na sprawę interesów ogółu wszystkich czynników tej branży. Wprawdzie konkretna uchwała nie zapadła, niemniej jednak zebrani postanowili zebrać się ponownie w dniu 1 lipca b. r. o godz. 11-ej w Państwowym Instytucie Eksportowym, by na podstawie referatu, jaki został powierzony do opracowania reprezentantowi Związku Producentów Jelit, dalej kontynuować dyskusję nad powyższym tematem.

W SPRAWIE EKSPORTU POLSKICH WĘDLIN DO FRANCJI

Konsulat Generalny R. P. w Paryżu donosi, że zainicjowana przezeń konferencja przedstawicieli **„Sté Commerciale pour la Pologne „Socopol"** w Paryżu z reprezentantem grupy **poznańskich wędliniarzy,** odbyła się dnia 28 maja b. r. Zebrani po szczegółowem i fachowem omówieniu sprawy doszli zasadniczo do porozumienia i postanowili zorganizować współpracę, rozpoczynając akcję od wprowadzenia na rynek francuski przedewszystkiem **polskich szynek,** jako towaru, na który wobec stosunkowo znacznego zapotrzebowania najłatwiej będzie znaleść odbiorców.

O ile chodzi o kiełbasy oraz inne rodzaje wędlin nie ustalono jeszcze gatunków, które należałoby importować z Polski i postanowiono jednocześnie ze sprzedażą szynek przeprowadzić **ostrożne próby,** celem wysondowania rynku i stwierdzenia ewentualnych możliwości zbytu.

Także przedstawicieli grupy **krakowskich wędliniarzy** skierował Konsulat Gen. do wspomnianego francuskiego towarzystwa importowego, celem ustalenia jednolitego wykorzystania rynku francuskiego przez obie grupy polskich eksporterów, którym z całym naciskiem podkreślił, że celem wyrobienia odpowiedniej marki polskiemu towarowi konieczną jest **akcja jednolita.**

MAŁY OBRÓT GRANICZNY MIĘSEM MIĘDZY POLSKĄ, LITWĄ I NIEMCAMI

Już od szeregu lat niemiecki przemysł rzeźnicki występuje do rządu niemieckiego z żądaniem uchylenia postanowień umów zawartych z Polską i Litwą, mocą których w t. zw. małym ruchu granicznym **dozwolony jest ograniczony do pewnych norm obrót mięsem i jego przetworami.** Szczególnie dotkliwie dały się te przepisy odczuć rzeźnikom niemieckim na pograniczu **Litwy,** skąd przedostawały się duże ilości mięsa do pogranicznych okolic Niemiec, gdyż w niektórych miejscowościach litewskich utworzyły się **specjalne organizacje rzeźnickie,** mające na celu zaopatrzenie ludności niemieckiej na pograniczu.

Wedle wiadomości ogłoszonych przez „Allgemeine Fleischerzeitung" a jak ona twierdzi bardzo autorytatywnych przy nowych rokowaniach polsko-niemieckich w Krakowie, dotyczących małego ruchu granicznego przedstawiciele Niemiec wystąpili z żądaniem, aby na przyszłość **nie mogło się przedostawać do Niemiec polskie mięso w jakiejkolwiek formie** i mają nadzieję, że żądanie to przeprowadzą.

Również przy rokowaniach **litewsko - niemieckich,** odbytych w Berlinie i Królewcu Niemcy wystąpiły z podobnem żądaniem, a wedle półoficjalnych wiadomości, jakie otrzymał wspomniany dziennik, istnieje nadzieja, że część umowy dotycząca małego obrotu granicznego mięsem i jego przetworami zostanie zmieniona w myśl życzeń niemieckich.

„Dr. D."

KURS DLA MAJSTRÓW BEKONOWYCH
W PAŃSTWOWEJ PRZETWÓRNI MIĘSNEJ W CHODOROWIE

Dane poniższe nadsyła nam **Małopolskie Tow. Rolnicze.** (Red).

Rynek zbytu na trzodę chlewną z Małopolski tak w Wiedniu, jak i w Pradze staje się coraz ciaśniejszy i okazuje się konieczność coraz intensywniejszej pracy nad wzmożeniem się eksportu do Anglji. Usiłowania w tym kierunku rozpoczęły się przed laty pięciu. Produktem który jest poszukiwany w Anglji jest t. zw. bacon t. j. boczki wieprza zabitego, który musi mieć pewien stosunek mięsa do tłuszczu, ażeby odpowiadał wymogom angielskiego podniebienia. W Małopolsce zostały pobudowane rzeźnie trzody chlewnej specjalnie, ażeby w nich preparować boczki odpowiadające wymogom angielskim, w **Chodorowie** i **Dębicy**.

Praca ta w tych kilku latach przeprowadzona wydała już b. dodatnie rezultaty, bo kiedy w pierwszym roku eksportu do Anglji import nasz pokrywał **0.6%**, obecnie podniósł się ponad **4%** zapotrzebowania Równocześnie skutkiem bardzo skutecznej działalności **Organizacyj** i **Towarzystw rolniczych** (konkursy bekonowe) nastąpiła **znaczna poprawa materjału rzeźnego.** Kiedy bowiem w pierwszych latach było **6—7%** materjału rzeźnego odpowiadającego wymogom, obecnie mamy już **20%** materjału zdolnego do eksportu.

Czynnikiem b. ważnym w tej akcji są **kierownicy pracy masarskiej** t. j. przygotowanie boczków do eksportu, w rzeźniach w tym celu zbudowanych.

W dniu 12-tym maja b. r. w państwowej przetwórni mięsnej w **Chodorowie** został otwarty **pierwszy kurs dla majstrów bekonowych**. W dniu tym po nabożeństwie otworzył ten kurs p. **Ciemnołoński** imieniem M. T. R., poczem przemawiali imieniem Ministerstwa Rolnictwa p. radca **Wiszniewski**, imieniem Banku Rolnego dyrektor **Jabłonowski** oraz dyrektorowie fabryki p.p. **Kurzewski** i **Majdecki.** Kurs ten urządzony został z inicjatywy **Polskiego Związku bekonowego** przy współudziale **Małop. T-wa Rolniczego,** któremu Ministerstwo Rolnictwa poruczyło nadzór nad przeprowadzeniem kursu. Program tego kursu został ułożony przez komisję rzeczoznawców w której składzie są przedstawiciele **Ministerstwa Rolnictwa, M. T. R., Polskiego Związku bekonowego i Państwowej przetwórni mięsnej w Chodorowie.**

Kurs obejmujący stronę teoretyczną i praktyczną trwać będzie przez 6 miesięcy. Jak bardzo kurs taki był dla bliżej interesowanych pożądany — najlepszym tego dowodem jest fakt, że zgłoszono około 100 podań z prośbą o przyjęcie na kurs. Niestety, z braku miejsca wybrano z tych 100 kandydatów tylko **16**, pochodzących z wszystkich dzielnic Polski, rekrutujących się z młodzieży rzemieślniczej, którzy jako wyzwoleni czeladnicy masarscy pewną znajomość swego fachu już posiadają.

Zadaniem kursu jest wyszkolenie tej młodzieży, biorącej w kursie udział, tak dalece pod względem praktycznym i teoretycznym, ażeby w przyszłości bekoniarnie polskie były prowadzone **wyłącznie przez polskich fachowców.** Dotychczas bowiem musieliśmy się pod tym względem posługiwać kierownikami Duńczykami.

Podnieść w końcu musimy, że **Ministerstwo Rolnictwa,** a zwłaszcza **wydział wytwórczości zwierzęcej,** jako też **Państwowy Bank Rolny** w zrozumieniu ważności tej akcji, która bezpośrednio dotyczy eksportu naszego, a tem samem poprawy bilansu, pospieszyły z bardzo wydatną subwencją i roztoczyły opiekę nad kursem.

EKSPORT BEKONÓW Z PRUS WSCHODNICH

Prasa królewiecka donosi, że fabryka wyrobów mięsnych „Ostpreussische Fleischwarenwerke A. G." w Królewcu ma w najbliższej przyszłości znacznie powiększyć swoją produkcję oraz eksport.

Kapitał zakładowy przedsiębiorstwa wynosi 3.600.000 Mkn. Zdolność przerobu: ca 200.000 sztuk świń rocznie. Fabryka pracuje z dużym kapitałem obrotowym, gdyż podobno samo Ministerstwo Aprowizacji udzieliło temu przedsiębiorstwu kredytu w wysokości 4 milj. Mkn.

Towarzystwo „Ostpreussische Fleischwarenwerke A. G.", jak wiadomo, zostało założone przed dwoma laty przy współudziale ciężkiego przemysłu niemieckiego, jako do pewnego stopnia rekompensata dla rolnictwa niemieckiego, zwłaszcza wschodnio-pruskiego, za ewent. skutki mającego się zawrzeć traktatu handlowego polsko-niemieckiego. Przedsiębiorstwo zostało puszczone w ruch w jesieni zeszłego roku. Wskutek braku taniego surowca nie mogło dotąd rozwinąć fabrykacji w całej pełni.

Głównemi wyrobami „Ostpreussische Fleischwarenwerke" są poza konserwami, mięso oraz bekony. Wkrótce fabryka królewiecka ma przystąpić do fabrykacji wyrobów specjalnych wschodnio-pruskich, jak kiełbasy z mięsa łosiego, sarniego i danielego. Wyroby te — dzięki swej rzadkości — mają za zadanie zwrócić uwagę na nowopowstałe przedsiębiorstwo królewieckie.

Ostatnio doniosła „Fleischer Verbandzeitung", a za nią i pisma królewieckie, że „Ostpr. Fleischwarenwerke" doszły do porozumienia ze znaną firmą amerykańską „Armour and Co", która ma objąć sprzedaż wyrobów fabryki królewieckiej na rynkach zagranicznych, na których „Armour and Co" posiada swoje zastępstwa. W pierwszym rzędzie chodzi o rynek angielski. Podobno eksport bekonów z fabryki królewieckiej do Anglji ma wynosić około 15 — 18.000 sztuk świń miesięcznie. Prasa królewiecka podnosi, że produkt wschodnio-pruski wystąpi na rynku angielskim do ostrej walki konkurencyjnej, szczególnie z bekonami duńskiemi. Jednak i dla eksportu polskiego może się dać we znaki, tembardziej, że za „Ostpreussische Fleischwarenwerke", wzgl. za firmą „Armour and Co" stoją bardzo silne kapitały. O ile współdziałanie Towarzystwa „Armour and Co" z „Ostpreussische Fleischwarenwerke" da dodatnie wyniki, to przewidziane jest utworzenie nowych fabryk mięsnych (bekonów) w Niemczech. (P. I. E.)

INFORMACJE RYNKOWE

RYNKI KRAJOWE

WARSZAWA OD 22 DO 28 CZERWCA.

Spęd: bydła rogatego (pozostałość z poprzedniego tygodnia) 851 szt.; cieląt 1071 szt.; trzoda chlewna 2944 szt.

Mięso przywozowe ćwiart.: wołowe 1778 kg., cielęce 16799 kg., baraniny 397 kg., wieprzowiny 5714 kg.

Cena żywca w hurcie: bydło rogate: pełnomięsiste 1.20, wytuczone 1.30, chude 1.00; cielęta 1.70; trzoda chlewna: słoninowe 2.05, mięsne 1.82.

Ceny mięsa za 1 kg. Zady z uboju warsz.: bydło rogate: I gat. 2.50, II gat. 2.40; cielęta 2.60; trzoda chlewna: słoninowe 2.85, mięsna 2.70. Zady przywozowe: bydło rogate: I gat. 2.20, II gat. 2.05; cielęta 2.27. Przody z uboju warsz.: bydło rogate: I gat. 2.35, II gat. 1.90; cielęta 2.40. Przody przywozowe: bydło rogate: I gat. 1.90, II gat. 1.55; cielęta 2.00.

POZNAŃ, DNIA 24 CZERWCA.

Spęd: 105 szt. wołów, 266 szt. buhai, 321 szt. krów, 992 szt. cieląt, 479 szt. owiec, 2045 szt. świń.

I. Bydło:

A. Woły:

1) Pełnomięsiste, wytuczone 114 — 120, 2) Mięsiste, tuczone młodsze 102 — 110.

B. Buhaje:

1) Wytuczone, pełnomięsiste 110—116, 2) Tuczone, mięsiste 100 — 106.

C. Krowy:

1) Wytuczone, pełnomięsiste 110 — 118, 2) Tuczone, mięsiste 110 — 106, 3) Nietuczone, dobrze odżywione 84 — 90, 4) Miernie odżywione 60 — 70.

D. Jałowice:

1) Wytuczone, pełnomięsiste 110 — 120, 2) Tuczone, mięsiste 100 — 108, 3) Nietuczone 90 — 96, 4) Miernie odżywione 80 — 84.

E. Młodzież:

1) Dobrze odżywione 84 — 90, 2) Miernie odżywione 80 — 84.

F. Cielęta:

1) Najprzedniejsze cielęta wytuczone 160 — 170, 2) Tuczone cielęta 150 — 158, 3) Dobrze odżywione 140 — 146, 4) Miernie odżywione 120 — 130.

II. Owce:

1) Wytuczone, pełnomięsiste jagnięta 120 — 130, 2) Tuczone starsze skopy i maciorki 80 — 110.

IIII. Świnie (tuczniki):

1) Pełnomięsiste od 120 — 150 kg. ż. w. 178 — 184, 2) Pełnomięsiste od 100 — 120 kg. ż. w. 172 — 176, 3) Pełnomięsiste od 80 — 100 kg. ż. w. 164 — 170, 4) mięsiste ponad 80 kg. ż. w. 152 — 160, 5) maciory i późne kastraty 140 — 150, 6) świnie bekonowe 164 — 170.

Przebieg targu: bardzo spokojny.

KRAKÓW OD 21/VI DO 27/VI.

spęd		Ceny	
	sztuk	od	do
buhaje	174	1.00	1.37
woły	56	1.00	1.50
krowy	95	0.70	1.50
jałówki	170	0.95	1.36
cielęta	1065	1.00	1.90
owce			
barany			
świnie	875	1.90	2.35
świnie bite		2.00	3.00

Przebieg targu: Spęd średni, popyt słaby. Ceny zniżkowe wszystkich gatunków utrzymały się na poziomie ubiegłego tygodnia. Niesprzedano 94 sztuk bydła.

LWÓW OD 21/VI DO 28/VI 1930 R.

Spędzono na targ: 33 buhai, 376 krów, 17 jałówek i 1021 cieląt.

Płacono za 1 kg. żywej wagi: buhaje I gat. 1.15 — 1.20, II gat. 1.00 — 1.10, krowy I gat. 1.20 — 1.30, II gat. 1.10 — 1.15, III gat. 0.85 — 1.00, jałownik 1.20 — 1.35, cielęta 0.70 — 1.15.

Hurtowe ceny mięsa w rzeźni: Bite w rzeźni opasowe 2.00 — 2.20 I jak. 1.60 — 1.80 II jak. od 1.50 III jak., cielęce tylne 1.65 — 1.90, wieprzowe w całości 2.10 — 2.35. Dowiezione z prowincji mięso bydlęce 1.65 — 1.90, cielęce 1.30 — 1.70, wieprzowe w całości 2.00 — 2.25, koszerne 2.00 — 2.40. Koni spędzono na targ 266.

SOSNOWIEC OD 23 DO 28 CZERWCA 1930 R.

Spęd trzody chlewnej 716 szt., ceny 1.80 — 2.30 za 1 kg.

MYSŁOWICE OD 21/VI DO 27/VI.

spęd		Ceny	
	sztuk	od	do
buhaje	122	1.00	1.15
woły	61	0.98	1.23
krowy	1023	0.95	1.25
jałówki	112	0.95	1.25
cielęta	318		
owce			
barany			
świnie	1890	a. 1.90	2.05
		b. 1.80	1.90
		c. 1.70	1.79
		d. 1.60	1.69

Tendencja zniżkowa.

RYNKI ZAGRANICZNE

AUSTRJA.

WIEDEŃ, DNIA 27 CZERWCA.

Sprawozdanie z Centralnych Hal Targowych.

W ciągu tygodnia dowieziono 19 wagonów świń bitych, 5 wagonów wieprzowiny, 41 wagonów cieląt, 11 wagonów wołowiny. Płacono za świnie mięsne polskie (bite) szyl. 2.20 — 2.85, za cielęta 1.60 — 2.50.

Sprawozdanie z Targu bydła rogatego z 30 czerwca.

Dowóz dzisiejszy wynosił 2502 sztuk, z tego 831 szt. na targ kontumacyjny. Poszczególne kraje dostarczyły:

Austrja	627
Węgry	762
Czechosłowacja	151
Jugosławja	131

Rumunja	789
Polska	42

Spęd obejmował 1497 wotłów, 551 buhajów, 453 krowy. Płacono za woły 1.10 — 1.85, buhaje 1.30 — 1.40, krowy 1.— 1. 40.

Przy słabej tendencji utrzymały się w zasadzie ceny z poprzedniego tygodnia. Buhaje notowały bez zmian, jedynie gorsza jakość była nieco tańsza.

WIEDEŃ, DNIA 1 LIPCA.

Sprawozdanie z Targowicy Trzody Chlewnej.

Spęd na targ dzisiejszy był w porównaniu z tygodniem ubiegłym o 2.500 szt. mniejszy. Specjalnie zmniejszył się dowóz świń mięsnych o 2.000 szt., zaś tłuszczowych o 500 szt. Ogólny spęd wynosił 10381 szt. świń mięsnych i 2.699 szt. świń tłuszczowych, razem 13.080 szt.

Poszczególne kraje dostawiły:

	mięsne	tłuszczowe
Austrja	1011	10
Węgry	438	1000
Jugosławja	710	1508
Rumunja (targ kontumacyjny)	887	172
Polska	6102	—
Niemcy	1104	9
Litwa	50	—
Danja	79	—

Dowóz z Polski zmalał o 400 szt Również zmniejszył się dowóz z Rumunji. Niemcy figurują ciągle z poważną ilością towaru. Rumunja, która dotychczas dostawia towar tylko na targ kontumacyjny będzie począwszy od tygodnia przyszłego dostawiać świnie na targ otwarty, gdyż skonstatowano wygaśnięcie zarazy w Rumunji, a temsamem otwarto dla tegoż towaru rynek wolny.

Tendencja targu była słabo zwyżkująca. Towar tłusty wykazywał silniejszą tendencję zwyżkową, zaś towar mięsny lekki podniósł się w cenie z początkiem targu o 5 gr., zaś przy końcu targu notowano ceny z przed tygodnia. Towar ciężki mięsny nie uległ zmianie.

Płacono za świnie mięsne polskie Sz. 1.60 — 2.35, za świnie północno - niemieckie sz. 1.80 — 2.10, za południowo - niemieckies z. 1.80 — 1.85. Towar tłuszczowy notowano sz. 1.60—1.65, wyjątkowo 1.68.

CZECHOSŁOWACJA.

PRAGA, DNIA 30 CZERWCA

Eksport polski do Czechosłowacji zmniejszył się w tygodniu bieżącym, gdyż dostawiono do Pragi 4.695 szt., a na prowincję czechosłowacką 481 szt., razem 5.176 szt., to jest o 750 szt. mniej jak w tygodniu ubiegłym.

Ceny wykazują lekką zwyżkę o 50 halerzy na 1 kg.

Za towar lekki polski płacono Kc. 9.50 — 10.00, za towar ciężki Kc. 8.50 — 9.20.

Dowóz bydła rogatego z Polski w dalszym ciągu mały. Do Pragi dowieziono 98 szt., na prowincję 56, razem 154 szt.

Posyłka cieląt wynosiła 8 wagonów.

N I E M C Y.

BERLIN, DNIA 27 CZERWCA.

Sprawozdanie z Targowicy Żywca.

Dowóz świń na dzisiejszy targ był stosunkowo zamały skutkiem tego panował ożywiony popyt ze zwyżkującemi cenami. Na zapotrzebowanie bekonów i do eksportu zakupiono około 600 szt. Naogół dowieziono 8.881 świń na Targowicę, a oprócz tego 1.297 szt. wprost do rzeźni.

Notowania:

świnie ponad	150 kg.	a)	Mk. 62 — 64
„ od	120 — 150 kg.	b)	64 — 65
„	100 — 120 kg.	c)	64 — 65
„	80 — 100 kg.	d)	63 — 65
„	60 — 80 kg.	e)	62 — 63
lochy		g)	55 — 56

Sprawozdanie z Centralnej Targowicy Mięsnej.

Dowozy wieprzowiny były naogół mniejsze. Wobec zapotrzebowania sztuk bekonowych na szynki ceny podniosły się, płacono:

a) za świnie uboju miejscowego	Mr 82 — 88
b) za świnie uboju prowincjonalnego	75 — 80
c) za świnie zagraniczne (lochy z Danji	62 — 65

Ceny rozumieją się za 50 kg. żywej wagi.

Ceny żywca na 12 największych targach trzody (od 23 do 27 czerwca).

Berlin — 63 — 64; Hamburg — 58 — 59; Kolonja — 63—67; Dortmund — 63—65; Frankfurt n/M — 63—65; Mannheim—64 — 65; Stuttgart — 61—63; Monachjum — 60—68; Lipsk — 62—63; Drezno — 61—62; Wrocław — 56; Magdeburg — 60—62.

Cena przeciętna — 61 — 63; w poprzednim tygodniu— 61 — 64.

G D A Ń S K.

GDAŃSKI URZĘDOWY TARG BYDLĘCY Z DNIA 24/VI.

(Ceny w guldenach za 50 klg. żywej wagi).

Woły:	
a) wytucz. o najw. wart. rzeźnej młodsze	38 — 40
starsze	—
b) pełnomięsiste młodsze	34 — 36
starsze	—
c) mięsiste	—
Buhaje:	
a) młodsze, pełnomięsiste o najwyższej wartości rzeźnej	38 — 40
b) pełnomięsiste lub wytuczone	35 — 37
c) mięsiste	30 — 33
d) miernie odżywiane	
Krowy:	
a) młodsze, pełnomięsiste o najwyższej wartości rzeźnej	32 — 34
b) pełnomięsiste lub wytuczone	25 — 27
c) mięsiste	18 — 20
Bydło młodociane i żarłoki	— 18
Jałówki:	
a) pełnomięsiste, wytuczone o najwyższej wartości rzeźnej	38 — 40
b) pełnomięsiste	35 — 37
c) mięsiste	—
d) miernie odżywiane	24 — 26
Cielęta:	
a) najlepiej tuczone ssaki	85 — 90
b) średnio tuczone ssaki	43 — 52
c) liche ssaki	25 — 30

Owce:

a) tuczone jagnięta i młodsze skopy	40 — 41
b) średnio odżywiane owce i skopy	34 — 36
c) mięsiste owce i skopy	23 — 25
d) miernie odżywiane owce i skopy	—

Świnie:

a) tłuste ponad 150 klg. żywej wagi	57 — 58
b) pełnomięsiste od 120 do 150 klg.	55 — 56
c) pełnomięsiste od 100 do 120 klg.	54 — 55
d) pełnomięsiste od 80 do 100 klg.	51 — 53
e) mięsiste od 60 do 80 klg.	—
f) mięsiste poniżej 60 klg. żywej wagi	—
g) maciory	47 — 50
Bekony za centnar	51 — 54

Spędzono: Wołów 15, buhajów 86, krów, 42, razem bydła rogatego 143, cieląt 179, owiec 685, świń 1921.

Przebieg targu: Bydło rogate spokojnie, cielęta pomału, owce uprzątnięte, świnie pomału.

FRANCJA.

PARYŻ, DNIA 28 CZERWCA.

Sprawozdanie z Centralnych Hal Targowych.

WOŁOWINA. Dowozy znaczne, sprzedaż łatwa, ceny utrzymane.

CIELĘCINA. Sprzedaż ożywioną, dowozy wystarczające.

BARANINA. Popyt ożywiony, ceny wykazują nieznaczną zwyżkę.

ŚWINIE. Sprzedaż ożywiona po cenach ostatnich notowań.

Notowano:

wołowina w ćwiartkach	I-a	Fr. 16.00 — 17.50
	II-a	14.60 — 15.90
	III-a	10.00 — 14.40
cielęcina	I-a	14.20 — 16.50
	II-a	12.20 — 14.10
	III-a	10.00 — 12.10
baranina	I-a	16.00 — 17.50
	II-a	14.00 — 15.90
	III-a	5.90 — 13.90
świnie bite		8.50 — 13.50

WĘGRY.

(Sprawozdanie Konsulatu Gen. R. P. w Budapeszcie.)

Tendencja na rynku budapeszteńskim w tygodniu sprawozdawczym *katastrofalnie osłabła*, na co wpłynęła w pierwszym rzędzie ta okoliczność, że wobec silnych upałów *konsumcja znacznie się zmniejszyła*, podaż zaś nie tylko że się nie zmniejszyła, a przeciwnie *ciągle się zwiększa* i na targu poniedziałkowym osiągnęła cyfrę rekordową 6000 sztuk. Bardzo znaczna część spędzonej trzody nie znalazła wogóle odbiorcy, ceny zaś uległy poważnej redukcji.

Dnia 18/IV ceny kształtowały się następująco:

Świnie:		*Cena 1 kg. żywca w pengó:*
I-a tłuszczowa z obszarów dworskich o wadze pary pow. 300 kg.		1.16 — 1.18
Takież średnie	(260—280 kg.)	1.16 — 1.20
Zbierane średnie	(220—260 „)	1.12 — 1.16
Takież lekkie	(180—210 „)	1.10 — 1.14
„ podrzędne	(100—160 „)	1.06 — 1.10
Ia ang. szynkowe	(120—150 „)	1.40 — 1.70

Spęd dnia 16/VI wynosił 5968 szt., z czego nie sprzedano 1879 szt., dnia 18/VI zaś 3303 szt., nie sprzedano 757 sztuk.

Eksportowano:	*10/VI:*	*16/VI:*
do Wiednia	2258 szt.	2620 szt.
„ Pragi	591 „	770 „

Na rynku wiedeńskim podaż Węgier w tygodniu sprawozdawczym o kilkaset sztuk znowuż wzrosła. Niepokojąco działa na eksporterów węgierskich *coraz bardziej wzrastająca na rynku wiedeńskim podaż niemiecka.* Według zdania tutejszych fachowców, *pozycja Niemiec na tym rynku coraz bardziej się wzmacnia i nie jest prawdopodobnem, aby przy dzisiejszym systemie premij mogła się w bliskiej przyszłości zachwiać.*

Dowóz węgierski na rynek praski również się zwiększył, trzoda tłuszczowa była tu jednak zaniedbana i w stosunku do tygodnia ubiegłego straciła na cenie 30 — 40 halerzy.

Rynek słoniny i tłuszczu był i nadal zupełnie zaniedbany tak, że obrotów właściwie wcale nie było.

WŁOCHY.

MILANO, (MEDJOLAN), DNIA 24 CZERWCA.

Na targ dzisiejszy dowieziono 300 szt. bydła rogatego włoskiego 550 szt. bydła rogatego węgierskiego i jugosłowiańskiego, 200 szt. rumuńskiego, 1050 cieląt żywych i 800 cieląt bitych.

Tendencja targu ożywiona na wszystkie gatunki towaru. Płacono za bydło włoskie:

woły	I-a	L. 4.30 — 4.90
	II-a	3.50 — 4.00
jałownik		3.80 — 4.80
krowy tłuste		3.10 — 4.00
krowy chude		2.30 — 2.80
buhaje		3.70 — 4.40
cielęta		5.50 — 7.20
bydło zagraniczne:		
woły	I-a	4.20 — 4.80
	II-a	3.20 — 3.80
jałownik	I-a	4.20 — 4.60
	II-a	3.40 — 3.80
krowy		3.10 — 4.00
buhaje		3.40 — 4.20

DANJA.

KOPENHAGA.

Oficjalne notowania Związku Rzeźni Eksportowych za czas od 30 czerwca do 6 lipca.

Ceny rozumieją się za 100 kg. bitej wagi, ważone z głową i nogami:

świnie	I-a	Kr. 138
	II-a	134
	III-a	130

AMERYKA.

CHICAGO, DNIA 28 CZERWCA.

Ceny rozumieją się w dolarach amer. za 1 cetnar amer., t. j. 45 1/3 kg.

smalec na lipiec	9.425
smalec na wrzesień	9.575
smalec na październik	9.60
słonina	13.75
lekkie świnie	8.85 — 9.25
ciężkie świnie	8.65 — 9.20

WĘDLINY

CENY WĘDLIN W MEDJOLANIE.

(wg. danych konsulatu gen.)

Ceny w lirach włoskich 1 1 (jeden lir) = 46.78 groszy polskich

1.	mortadela	12.50	16.—
2.	Salami	17.50	24.—
3.	Kiełbasa sucha Cacciatore (myśliwska)	18.—	25.— — 26
4.	Boczek solony	9.—	12,15
5.	„ wędzony	10.—	13.15
6.	a) Szynka surowa	16.—	28.30
	b) „ wędzona gotowana z kością	14.—	24.— — 25.
	c) „ prasowana	16.—	24.—
7.	a) Słonina	7.50	8.50
	b) „ wagonowo	6.50	—

CENY WĘDLIN W WIEDNIU.

(według notowań Marktamt der Stadt Wien).

Ceny w S. austr. 1. S. = zł. 1.25.

Ceny hurtowe:

1.	Serwulatki	2.90 — 3.35
2.	parówki	4.30 — 5.15
3.	mortadela	3.15 — 3.25
4.	kiełbasa paryska	3.40 — 3.60
5.	kiełbasa krakowska wyrabiana w Wiedniu	4.80 — 5.40
6.	kiełbasa polska wyrabiana w Wiedniu	4.40 — 4.60
7.	salceson zwykły	2.— — 2.45
8.	salceson lepszy	3.60 — 4.20
9.	salami węgierskie	9.25 — 10.—
10.	szynka gotowana (w detalu)	10.— — 12.—
11.	kiełbasy końskie	1.40 — 2.80

RYNEK BEKONOWY

OSTATNIE WIADOMOŚCI Z RYNKU ANGIELSKIEGO.

Ceny bekonu na Giełdzie Londyńskiej w dniu 27-ym czerwca 1930 r.

Bekon irlandzki	104 — 114
„ duński	96 — 104
„ szwedzki	90 — 101
„ holenderski	76 — 96
„ kanadyjski	102
„ estoński	84 — 93
„ łotewski	68 — 82
„ **polski**	**66 — 80**
„ rosyjski	72 — 74

Zeszły tydzień przeszedł pod znakiem bardzo niepomyślnej sytuacji rynkowej, przedewszystkiem dla bekonów z Państw Bałtyckich (w tem i polskich) na które cena spadła od 6 — 9 shl.

Obecna cena na bekon polski, kształtująca się od 66 — 80 shl. za 1 cent. ang. jest o wiele niższą od tej samej w roku zeszłym, która wyniosła 96 — 104 shl.

Ceny na bekony duńskie i szwedzkie (chude i prima) w porównaniu do ostatniego tygodnia zostały obniżone od 2—3 shl., holenderskie od 2—6 shl., irlandskie od 1—4 shl., rosyjskie od 6—9 shl.

Na deficytowe ukształtowanie się cen na bekon polski wpłynął utrzymujący się od pewnego czasu zwiększony ubój duński, który wyniósł w zeszłym tygodniu 103.400 sztuk, również nadchodzące transporty bekonów z Litwy, Węgier i Niemiec oraz jak zwykle koniec miesiąca, w którym kupcy nie są chętni do uskuteczniania większych zamówień.

Ujemnie pozatem wpływa na ukształtowanie się cen na rynku angielskim znaczna ilość tłustych bekonów, nadchodząca ze wszystkich krajów, która przy ciepłej porze roku nie jest chętnie nabywana przez konsumentów i w konsekwencji musi być sprzedawana wśród klasy robotniczej po bardzo niskich cenach*).

Ubój holenderski wyniósł w zeszłym tygodniu 17.780 szt.
Ubój szwedzki wyniósł w zeszł. tyg. 8.300 „

Dostawy za zeszły tydzień przedstawiają się następująco:

Z Danji 50.467 bal. z których 26.813 bal. przybyło z Londynu.

Do Anglji przybyło z Polski	**4.084 bal.**
Do Londynu przybyło ze Szwecji	2.300 „
Do Londynu przybyło z Holandji	2.243 „
Do Londynu przybyło z Węgier	745 „
Do Londynu przybyło z Niemiec	326 „

*) Taniość zboża i paszy treściwej w tym roku odbija się b. ujemnie na *standarcie trzody bekonowej* — z powodu obfitego karmienia — nawet lekkie gatunki trzody są *przetłuszczone*.

Warunki prenumeraty: Miesięcznie — 4 zł.; kwartalnie — 12 zł.; półrocznie — 24 zł.; rocznie — 48

Cena ogłoszeń: 1/1 str. — 350 zł.; 1/2 str. — 175 zł.; 1/4 str.; 90 zł.; 1/8 str.; — 50 zł. Ogłoszenia drobne za wiersz 1 milimetrowy, szerokości 1 łamu 1 złoty. Ogłoszenia na ostatniej stronie o 50% drożej. Przy kilkorazowem ogłoszeniu rabat.

Wydawcy: Syndykat Polskich Eksporterów Trzody i Bydła oraz Polski Związek Bekonowy

Redaktor odpowiedzialny: JAROSŁAW LITWINOWICZ

Drukarnia Artystyczna, Nowy-Świat 47, tel. 35-80 i 35-83.